

LỬA THÁNH THẦN

Canh người bệnh liệt chiểu, thấy người ấy chết, thường gọi là đã tắt hơi. Còn hơi thở là dấu hiệu còn sống. Đó là sự sống của thân xác. Cái chết thể xác khác với cái chết của linh hồn. Linh hồn tội lỗi thì xa lìa ơn nghĩa Chúa, không sẵn lòng đón nhận **Thần Khí Chúa đến hoạt động để an ủi và hướng dẫn soi đường**. Người ta cảm xúc được hơi thở. Trái lại người ta chỉ cảm nghiệm được Thần Khí một khi Thần Khí tác động nơi tâm hồn họ. **Thần Khí ấy là Thánh Thần Thiên Chúa**, là năng quyền uy lực của Thiên Chúa làm canh tân cuộc sống thiêng liêng, phục sinh một linh hồn đã chết trong tội lỗi, như Đức Kitô đã chiến thắng sự chết và phục sinh. Một khi tâm hồn được tràn đầy Thần Khí Chúa, linh hồn trở nên đền thờ của Chúa Thánh Thần (*), như lời Thánh Vịnh:

“Ngài vừa lánh mặt, chúng lập tức thất kinh,
Ngài rút lại sinh khí, chúng thành linh tắt thở,
Chúng quay trở về với chỗ bụi tro.
Sinh khí của Ngài, khi Ngài cho gửi tới,
Là chúng được tạo thành, Ngài đổi mới địa cầu.”
[Tv 104 29-30] (**)

[:: Cong Giao Viet Nam ::](#)

1- Lời Chúa trong Thánh lễ Thánh Thần Hiện Xuống trình thuật Người hiện ra với các môn đệ và mọi người nơi nhà hội, trong tiếng gió ào ào, mãnh liệt, trong hình những lưỡi lửa rực sáng đậu trên đầu mỗi người:

“Ngày lễ Tuần Năm Mười, các tông đồ họp nhau trong nhà hội tại Gia liêm, cùng với Đức Maria, Mẹ Chúa Giê-su và các môn đệ khác. Bỗng dưng tự trời nghe có tiếng động mạnh tựa hồ tiếng gió thổi tràn lan khắp nhà, nơi các Ngài đang hội. Rồi **có những hình lưỡi lửa hiện ra trên đầu mỗi người**. Khi đó hết thảy **mọi người đều được tràn đầy ơn Đức Chúa Thánh-Thần.**” (Cv, 2. 1-4) Và sau khi Chúa Phục Sinh hiện ra với các môn đệ, cũng trong nhà hội của các môn đệ đóng chặt cửa, vì sợ người Do-thái, vào buổi chiều ngày thứ nhất trong tuần, Chúa Giêsu hiện đến, đứng giữa các ông và nói rằng: “Bình an cho các con!” Khi nói điều đó, Người cho các ông xem tay và cạnh sườn Người. Bấy giờ các môn đệ vui mừng vì xem thấy Chúa. Chúa Giêsu lại phán bảo các ông rằng: **“Bình an cho các con. Như Cha đã sai Thầy, Thầy cũng sai các con”**. Nói thế rồi, Người thổi hơi và phán bảo các ông: **“Các con hãy nhận lấy Thánh Thần**, các con tha tội cho ai, thì tội người ấy được tha. Các con cầm tội ai, thì tội người ấy bị cầm lại”. (Ga 20, 19-23)

2- Chúa đến đem Lửa Thánh Thần soi lòng mở trí củng cố niềm tin

Chúa đã phục sinh, nhưng các ông kẻ thì chưa tin, người thì bán khoán bàn tán. Hai môn đệ bỏ về Emmau. Tôma đòi phải được xỏ tay vào lỗ đinh và đặt bàn tay vào cạnh sườn của Thầy thì mới tin Thầy mình đã sống lại để Chúa phải quả trách:

“Xỏ tay vào lỗ cạnh sườn,
Hãy sờ cho rõ tổ tường Thầy đây!
Phúc ai chưa thấy, tin ngay,
Lòng con sao cứng thế này, Tô-Ma?”
(Ga, 20: 24-29)

Các ông đã thấy Chúa tỏ tường, lại được “xem tay và cạnh sườn Người, bấy giờ mới vui mừng” xác tín. Đức Tin hời hợt là Đức Tin chết. Đức Tin sống động thì không thấy mà vẫn tin, chẳng cần đến phép lạ chứng minh cũng vẫn xác tín vào những điều Thiên Chúa mặc khải. Đức Tin ấy được củng cố tích cực, trở nên Đức Tin nhưng không, vô điều kiện, không do dự. Như anh hành khất Bác-Ti-Mê kia, tuy mù loà chẳng thấy, nhưng mới chỉ nghe nói Đức Giê-su đang đến, mặc cho những người đẹp đường đuổi xua quát mắng, anh vẫn một mực kêu lên “Lạy Ông Giê-su, Con Vua Đa-vít, xin rủ lòng thương tôi” (Mác-cô 10: 46-53).

Đức Maria là mẫu mực của niềm tin tuyệt đối nơi Yavê, một niềm tin nhưng không: “Khi chưa trực diện Ya-vê, chỉ mới nghe Ga-bi-e loan báo, Mẹ đã tuân phục xin vâng. Mẹ nhận biết ngay quyền uy Chúa Cả. Mẹ nhận rõ Người là Đấng toàn thiện, toàn ái, toàn chân. Mẹ nhận biết Yavê như chính Yavê nhận biết mình Ngài. Trong Thánh Thần ngập phủ, Mẹ nhận biết chương trình Ngài đã khởi sự. Mẹ nhìn nhận Yavê không đắn đo do dự: Mẹ xin vâng nhưng không”.

Tiểu sử thánh Louis IX kể lại rằng: một linh mục dâng lễ trong nhà nguyện của hoàng gia; người ta thấy, khi ngài truyền phép, trong tay ngài in hình một trẻ em vô cùng xinh đẹp. Họ chạy đi mời vua đến chứng kiến. Vua thánh Louis đáp: “Ta tin thật Chúa Giêsu hiện diện thực sự trong bí tích Thánh Thể đến nỗi Ta chẳng cần đến xem phép lạ đó để xác tín. Ta tin Người hiện diện trong đó một cách vững vàng hơn là khi ta nhìn thấy; vì vậy Ta không đi xem để khỏi mất công phúc đức tin của Ta.”

3- Chúa đến đem Lửa Thánh Thần an ủi cho thêm sức mạnh dẫn thân

Chúa Giêsu phán bảo các ông: “Bình an cho các con, như Cha đã sai Thầy, Thầy cũng sai các con”. Rồi Người thổi hơi và phán bảo các ông: “Các con hãy nhận lấy Thánh Thần, các con tha tội cho ai, thì tội người ấy được tha. Các con cầm tội ai, thì tội người ấy bị cầm lại”. Chúa đã *cho các ông nguồn an ủi mà thêm sức mạnh dẫn thân*. Các ông không còn “đóng chặt cửa, vì sợ người Do-thái”. Các ông vững tâm có Người hằng ở cùng như Người đã phán: “Các con hãy đi giảng dạy muôn dân, Thầy sẽ ở cùng các con mọi ngày cho đến tận thế” (Mt. 28: 19-20). Đường đi rồi đây đầy gian khổ. Lửa Thánh Thần thêm sức mạnh cho các ông phấn khởi cất bước ra đi, bất chấp sẽ gặp gian nguy thử thách. Không có Thánh Thần phù trợ, làm sao có các vị tử đạo dám chết vì đức tin?

Như đám cháy kia bốc lửa tiếp liên ngùn ngụt, ngọn bao nhà cửa, Lửa Thánh Thần là sức mạnh vô song. Lửa Thánh Thần đẩy sập thành đêm, xua tan bóng tối, quét sạch đêm đen, cho ta tỉnh thức cảnh giác trước muôn vàn mưu chước của Sa-tan gian dối kiêu căng.

Như khói toả vương trên mái tranh im lìm, ta biết được còn hơi ấm của sinh hoạt, có tin mừng của sự sống, Lửa Thánh Thần hâm nóng cho con tim không còn nguội lạnh, vẫn còn tỏa nhiệt yêu thương.

3- LỜI NGUYỆN

Lạy Cha,
Cậy vì công nghiệp của Chúa Giêsu, Con Cha, xin Cha ban cho chúng con tràn đầy Thánh Thần Chúa.

Con trân-trọng Lửa hồng. Con nâng niu ánh sáng, dầu chỉ là đốm sáng của ngọn đèn hiu hắt, con vẫn ước mong. Có Lửa hồng, con vững bước đi như có người dẫn dắt. Có Lửa hồng, con được sưởi ấm như hết rồi giá rét của đêm đông.

Chúa ơi, giữ Lửa cho con, xin đừng để tắt, kéo tối tăm hận thù sẽ ào ạt tràn tới tấn công; kéo bóng đêm gian dối sẽ ập vào chiếm cứ hồn con; kéo bóng đêm tàn nhẫn lạnh lùng làm con rét run tê cóng; kéo bóng đêm tai ương thảm họa khiến con sợ hãi cô đơn.

Chúa ơi, giữ Lửa cho con, xin đừng để tắt. Lửa hắt bóng con in trên nền vách, con đối diện hồn con và con gặp lại bản thân; con thấy con là mọn hèn, là xấu xa, là nhuốc nha đáng trách. Tội tình này xin Chúa xóa bỏ, con quyết ăn năn. Tội tình này sẽ huỷ diệt trong Lửa hồng nung nấu. Con sẽ không còn là thanh sắt lẫn lóc rỉ han. Con sẽ được thanh tẩy làm nên kho tàng chứa tình Cha yêu dấu. Con sẽ được tôi luyện uốn nắn cho Ngài dùng làm khí cụ bình an. Con sẽ nóng đỏ mềm mại như chính Lửa hồng thiêu đốt kết con nên một chẳng thể phân ly. Con sẽ được đóng ấn như thành Xô-Đôm xưa ghi dấu thiên uy.

Chúa là tình yêu, Chúa là Lửa hồng rực sáng. Xin Chúa thổi hơi, để cơn bão Lửa cuộn cuộn đốt cháy tim con, cho tình hiệp thông luôn luôn bền vững, cho tình hiệp thông mãi mãi sắt son, cho tình hiệp thông hùng hồn minh chứng: là con cái của Tình Yêu, Sự Sáng, con hằng mang trọn hình ảnh của Thiên Chúa từ nhân.

Chúa ơi, giữ Lửa cho con, xin đừng để tắt! Để con suốt đời phản ánh trung thành tình Cha chất ngất. Tình Cha không đổi chác. Tình Cha rất chân thật. Tình Cha rất minh mông. Để con thấy rằng, dầu có tận hiến yêu Cha, tình con cũng không thể nào cân xứng, con chỉ là người "tôi tớ vô dụng chẳng đáng lấy công".

Chúa ơi! Hãy nổi cơn dông, để Lửa Trời cuốn con lên với Chúa! Chân tay con sẽ chẳng còn co quắp nữa, như người lữ hành chết cóng giữa miền băng tuyết lạnh giá đêm đông. (***)

Lạy Cha toàn năng,

“Đừng xua con khỏi thánh nhan,
Cất con ra khỏi Thánh Thần quyền năng!
Cho con lại được vui mừng
Trong ơn cứu-độ Ngài từng cho con!
Được Ngài làm chủ tâm hồn,
Con thêm sức mạnh chẳng còn âu lo.”
[TV. 51: 13-14] (**)

Nguyện xin Thiên Chúa Thánh Thần,
Toả nguồn ánh sáng ngập tràn trần-gian.
Ngài là Cha kẻ bần hàn,
Soi đường dẫn lối ban ơn muôn vàn.

Ngài là Đấng đến ủi-an,
Ngài là thương khách bao hồn chờ mong.
Tình Ngài tuyệt diệu vô song,
Mát như giòng suối nước trong ngọt ngào.

Những ai vất-vả cần-lao,

Ngài cho trú ngụ tìm vào nghỉ ngơi.
Ngài lau nước mắt mờ hôi,
Thổi hơi gió mát hết oi bức nóng.

Xin Ngài chiếu sáng Lửa hồng,
Muôn lòng rực ánh trinh trong điệu huyền.
Ai mà chẳng vướng tội nguyên?
Kiếp thân cát bụi tinh tuyền được ư?
Nếu không thần lực hộ-phù,
Thân con phạm tục hẳn hư mất rồi.

Hồn con nhớ nhớp tanh hôi,
Được Ngài thanh tẩy, tức thời sạch mau;
Chữa lành mọi vết thương đau,
Ngài mưa tưới khắp nơi nào cần khô.

Sưởi cho hết rét co ro,
Cong queo Ngài uốn nắn cho nên mềm.
Đường đi không thẳng, sai lầm,
Ngài sang sửa lại, Ngài làm cho ngay.

Ai lòng bền vững khôn lay,
Hăng tin cậy Chúa rộng tay nhân từ,
Ngài ban hồng phúc đầy dư,
Bảy ơn thánh Chúa hầu tu sửa mình.

Nguyện xin Thiên Chúa công minh,
Thưởng công cho kẻ hy sinh, đức dầy,
Xin ban rộng lượng nương tay,
Niềm vui vĩnh cửu sau ngày lâm chung.

Amen. A-lê-lu-i-a!

(Bài Ca Tiếp Liên)

THÁNH THẦN THIÊN CHÚA, XIN NGÀI NGỰ ĐẾN

<https://youtu.be/tUDmGKsQyy8>

Cước chú:

(*) THẦN KHÍ CHÚA

[f_1496235358.pdf \(conggiaovietnam.net\)](#)

(**) **THÁNH VINH DIỄN CA**

[:: Cong Giao Viet Nam ::](#)

(***) Sách Con Xin Làm Kiếp Phù Sa bài LỬA trang 95

[:: Cong Giao Viet Nam ::](#)

Ben. Đỗ Quang-Vinh